

[Hans Thyge Jacobsen.]

Pengeinstitutter er saa rigt repræsenteret paa den danske Rigsdag, som de er — det er en Sag for sig. Man skulde i Stedet for at fuske og i Stedet for at famle ved disse, som jeg en Gang udtalte det, de ædlere Dele af det bestaaende Samfunds Struktur, have taget det dør, hvor det skal tages, og saa skulde man have gaaet til Værket og faaet det udført.

Jørgen Jørgensen: Det konservative Folkeparti er et meget alsidigt Parti. De har i den Tid, disse Spørgsmaal har været drøftet, rejst en voldsom Agitation mod Forslaget ud fra det Synspunkt, at det var et alt for stærkt Indgreb i Erhvervslivets Interesser. Nu kommer et Medlem af dette Parti og siger: Hvad er det for noget, I foretager? Nu fastsætter I ikke en Gang i Loven, hvad Bankerne skal tage for de enkelte Kategorier af Laan, nu overlader I det til Bankerne selv at bestemme! — det er jo det, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen siger. Det ærede Medlem kan ikke benægte, at Forudsætningen for Gennemførelsen af denne Lov om Indlaansrenten er, at Udlaansrenten nedsættes i samme Omfang. Det er ikke noget, vi henstiller til Bankerne at gøre, men det er en Bestemmelse, der staar i Loven. Saa siger det ærede Medlem, at det skulde samtidig være fastsat, paa hvilken Maade denne Rentelettelse skulde gives. Derom har man i Landstingets Betænkning sagt, at man fandt det rimeligt, at Bankerne, der jo i Øjeblikket frit bestemmer, hvilke Rentesaetser de vil tage, søger at give Lettelsen paa de Omraader, hvor Renten er højest, og hvor den føles mest trykkende. Men nu kommer det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen og siger her, at det skal de slet ikke have Lov til, men at det skal ganske anderledes fastsættes i Loven, hvilke Renter der skal tages af de forskellige Pengeinstitutter for de forskellige Kategorier af Laan. Det konservative Parti er et Parti, som repræsenterer Alsidighed i den Grad, at det staar som Beskytter af Bankers og Sparekassers Interesser — de har jo været imod den tvungne Rentenedsættelse —, men samtidig har en Fløj indenfor Partiet, der gaar ud i Landet og siger, at det er for lidt, der sker, det skulde være mere indgribende. Jeg gad vidst, hvor meget det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vilde sætte Indlaansrenten ned, og om det ærede Medlem mener, at Udlaansrenten kan nedsættes med betydelige Beløb, uden at Indlaansrenten nedsættes.

Det maa formentlig være saadan, at skal Udlaansrenten nedsættes mere, end Tilfældet bliver efter denne Lov, saa skal Indlaansrenten yderligere ned, og det er mod denne Nedsættelse af Indlaansrenten, at Partiet har rejst sin voldsomme Agitation. Denne Dobbeltstilling kan det konservative Folkeparti ikke klare, naar de kommer ud i den offentlige Diskussion.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen erklærede, at han her udtalte det samme som ved Vælgermøderne. Ja, ved Vælgermøderne udtalte han, at han vilde have Udlaansrenten nedsat til det halve, og det kan være meget godt, om han har sagt noget i samme Retning her, men det nytter ikke noget, naar han stemmer imod de Bestræbelser, vi udfolder for at faa Renten sat ned, og det er jo det, der sker.

I øvrigt tog jeg Ordet for at udtale min Glæde over, at det ærede Medlem endelig i Dag erklærede, at han var uenig med sit Parti i dette Spørgsmaal. Det var mig umuligt under Valgkampagnen trods Spørgsmaal ved en lang Række Vælgermøder at faa at vide af det ærede Medlem, om han, naar han udtalte, at Udlaansrenten skulde nedsættes til det halve, var enig med sit Parti. Det var under Valgkampagnen ganske umuligt at faa et Svar paa dette. Jeg glæder mig over at have faaet det i Dag.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen siger, at han ved en lang Række Vælgermøder spurgte. Det maa bero paa en Erindringsforskydning. Det var først ved de sidste 2—3 Vælgermøder, at det ærede Medlem endelig fik sig samlet sammen til at spørge, som han gjorde, efter at han var kommet sig af sin fuldkomne Kolbøtteringsoverraskelse over, at nogen kunde være til venstre for ham i et Spørgsmaal som dette. I det hele er det ganske forbavsende at lægge Mærke til, hvorledes de Herrer paa Magtens Tinde er ude af Stand til at forstaa, at det dog er muligt endnu i dette Land under det parlamentariske Styresæts Vilkaar, at et Rigsdagsmedlem har en Mening, som ikke tiltrædes af hans Partis Flertal. Det kan godt være, de andre Partier paa Magtens Tinde er blevet berøvet saadan Forstaaelsesevne. Jeg glæder mig over, at det indenfor det konservative Folkepartis Rammer indtil i Dag er muligt at hævde en Anskuelse, som man selv personligt har, uden derfor at faa Utak fra sine Partifællers Side og ogsaa uden